Hijabdagen

Den 1. februar er den internasjonale hijabdagen her igjen. Hijabdagen ble startet i 2013 av en muslimsk ung, kvinne bosatt i New York, med opprinnelse fra Bangladesh. Hun har selv fortalt hvilke utfordringer hun møtte som ung jente med hijab, med mobbing, spytting og folk som prøvde å dra av henne hijaben. Og hvordan dette ble hennes inspirasjon for å starte en dag for å feire hijaben. Kvinner fra over 100 land verden over tar til gatene og til sosiale medier, og inviterer våre med-søstre, våre venner og naboer, våre kollegaer og nye bekjentskaper til å prøve dette plagget selv. Vi inviterer til å få en egen erfaring, og selv få føle hvordan det er å bære en hijab.

Vi ønsker å informere om hijab, og inviterer til dialog basert på åpenhet, kunnskap og gjensidig respekt, og vi ønsker å gi mulighet til å stille de spørsmålene man kanskje ikke har hatt anledning til å stille før.

Mange går med motforestillinger og kanskje til og med en frykt for Islam. Og med god grunn. Bildet som tegnes av Islam er slettes ikke pent. Og situasjonen til kvinner i enkelte muslimske land fremstår heller ikke som preget av frivillighet eller likestilling. Men hvorfor velger fortsatt mange kvinner da og ta på seg hijab? Når man i tillegg opplever undertrykkelse i sine vestlige hjemland, stilles gjerne spørsmålet enda en gang: hvorfor velger kvinner dette frivillig? Er alle disse millioner av kvinner kun påvirket av mannens hjernevasking og idealer? Lever alle muslimske kvinner i en slags fiksjon av ønsketenkning på troen av at det finnes noe mer, i et forsøk på å finne mening i en verden i kaos og lidelse?

Hvorfor ikke spørre oss? Hvem er vel bedre til å svare på disse spørsmålene enn kvinner som selv velger å bære hijab?

Og av erfaring, mange spør. Kvinner og menn, unge som eldre, positive og kritiske. Og kanskje over en kaffetår og en liten kakebit så luftes tanker og spørsmål som trenger å se dagens lys. Stort sett så er det veldig hyggelig, og nye vennskap dannes. Eller kanskje blir vi enige om å være uenige. Mange uttrykker takknemlighet for å få lov til å stille spørsmål. Andre ønsker å få en bedre forståelse av sine muslimske venner og kollegaer. Vi sitter igjen med opplevelsen av å ha kommet litt nærmere hverandre. Er det ikke akkurat det som trengs i dagens verden? Litt mer forståelse, gjensidig respekt og nestekjærlighet.

Islam lærer meg å kle meg anstendig. Men det er så mye mer en det. Det ligger en filosofi i bunnen, nemlig at mennesket er skapt med egenskaper som kan brukes til rett tid og til rett sted. Når vi gjør det, vil vi leve mer i harmoni med vår natur, i fred med våre medmennesker og med våre familiemedlemmer. Og ifølge Islam er det slik vi også kan oppnå harmoni med vår Skaper. Hijab eller slør er et virkemiddel i flere religioner for å oppnå nettopp det. Fred i sinnet. Fred rundt oss.

Hjerter kan ikke tvinges. Tvang er heller ikke lov ifølge Den Hellige Qur'anen.

Åndelighet og menneskets søken etter meningen med livet er en personlig sak. Sannelig er vi heldige som lever i et land hvor det er religionsfrihet. Vi har lov til å lære og tenke høyt, og snakke med hvem vi vil. Og vi kan samles for å be hvor vi selv ønsker.

La oss sammen feire religionsfriheten, og møtes i gjensidig dialog.

Jeg håper vi sees på hijabdagen!

Med beste ønsker

Saleha Solveig Grønneflåta